

[Kirkegaard.]

dige reserver eller kasseoverskud, må den højtærede finansminister se sig om efter områder, som kan bære betydelige afgifter, når der ikke er synderlige muligheder for at hæve de direkte skatter.

Alle ved vi, at vore motorkøretøjer bærer store afgifter i forvejen. Man hører det ikke så sjældent populært udtrykt på den måde, at når man her i landet køber en bil, betaler man to, men man får altså kun den ene. Det er en høj beskatning, men alligevel tror jeg, at finansministeren har ret, når han giver udtryk for, at dette område godt kan tåle den beskatning, som lovforslaget drejer sig om.

Jeg tør ikke tage endelig stilling til de problemer, lovforslaget indeholder. Jeg mener, det er rimeligt, at det får en videre behandling i det udvalg, som behandler de øvrige afgiftslovforslag, og det vil jeg på mit partis vegne anbefale.

Aksel Larsen: Jeg vil ikke ophidse mig, fordi lovforslaget er kommet på et noget senere tidspunkt end den øvrige buket, og det kan heller ikke ophidse mig, at regeringen kommer med forslag om, at omsætningsafgiften på motorkøretøjer skal forhøjes på forskellig måde. Jeg erkender, at der er en meget høj motorkøretøjsbeskatning her i landet, og benzinbeskatningen er jo heller ikke ringe. På den anden side ser det ud til, at markedet kan bære denne beskatning, og at der skulle meget mere beskatning til, hvis man ad den vej ville begrænse anskaffelsen af personmotorkøretøjer. Hvis det var muligt ad den vej at begrænse indkøbene, tror jeg, jeg ville være tilhænger af en betydelig højere beskatning, men jeg har mine tvivl om, hvorvidt man ad skattevejen kan bekæmpe den her i landet omsiggribende syge, som hedder „motoritis“, og jeg henstiller, at man overvejer, om den kan bekæmpes på anden måde. Jeg siger dette, fordi det er min opfattelse, at dette land i den situation, vi nu befinder os i, ikke har råd til at anskaffe motorkøretøjer i samme tempo som hidtil. Vi har ikke råd til at anvende en så stor del af landets valuta til import af motorkøretøjer, og i en situation, hvor boligproblemet ikke er løst, burde man i alt fald en overgang kunne give boliger fortrin fremfor biler. Men

naturligvis, det er så store spørgsmål, at de ikke kan forhandles ved behandlingen af et sådant lovforslag; det er blot tanker, som bevæger mig, og jeg tror, vi bliver nødt til at interessere os for det i tiden fremover.

Jeg vil altså ikke have noget imod at tiltræde regeringens forslag, men hvad angår forslaget om de såkaldte papegøjepladevogne, tror jeg, at regeringen godt kunne gå noget videre. Jeg husker særdeles godt, under hvilke forhold man instituerede papegøjepladerne. Man sagde: der er en del små erhvervsdrivende, grønthandlere og andre, som har en varevogn, der i og for sig, hvis man stillede nogle stole ind i den, kunne bruges til personbefordring, og det er da synd, at disse små erhvervsdrivende, der ikke har råd til at holde en personvogn ved siden af deres varebil, ikke skal have lov til om søndagen at køre i skoven eller i sommerhuset med familien. Nå ja — med denne motivering tillod man, at der indregistreredes varevogne af denne type med papegøjeplader med halv afgift. Man regnede med, at det ville blive et meget beskedent antal varevognsejere, der ville lade deres vogne således indregistrere, og man betragtede det nærmest som en velfærdsforanstaltning for de meget få. Det har imidlertid grebet om sig, således at et stort flertal af de papegøjepladevogne, der indregistreres, indregistreres af folk, der aldrig nogen sinde har kørt med andet gods end deres frokostpakke eller måske en stol til sommerhuset. Der er, så vidt det er oplyst for mig, ca. 115.000 papegøjepladevogne her i landet. Der indregistreres 11.000 om året, og det bevirker naturligvis, at der kører uhyre mange af disse vogne, som i og for sig er en fare for færdselssikkerheden på grund af de blændede sideruder, og det vil sige, at man er kommet til at fritage for afgift, i hvert fald delvis, uendelig mange mennesker ud over dem, man oprindeligt tænkte på.

Derfor tror jeg ikke, at man, når man vil ændre denne bestemmelse i loven, skal sige: der kan fortsat indregistreres vogne på papegøjeplader, men et nævn skal afgøre, om det virkelig er en varevogn, der er brug for som varevogn, der indregistreres til at køre med papegøjeplader. Jeg tror, man simpelt hen skulle afskaffe dette begreb, således at der sondres mellem varevogne, der